

"مقاله پژوهشی"

بررسی چند شکلی اگزون ۲ ژن MHC-DRB1 با روش PCR-RFLP و ارتباط آن با صفات رشد در بز عدنی

سکینه هزارسی بوری^۱, محمدتقی بیگی نصیری^۲, هدایت الله روشن‌فکر^۳ و محمود نظری^۳

۱- دانشآموخته کارشناسی ارشد، گروه علوم دامی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان،

(نویسنده مسؤول): sakinehhezarsi@gmail.com

۲ و ۳- استاد و استادیار، گروه علوم دامی، دانشکده علوم دامی و منابع غذایی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان، اهواز، ایران

تاریخ پذیرش: ۹۷/۱۲/۸

تاریخ دریافت: ۹۷/۲/۲۴

صفحه: ۱۰۷ تا ۱۱۵

چکیده

در مطالعه حاضر برای شناسایی چند شکلی ناحیه اگزون ۲ ژن MHC (مجتمع اصلی سازگاری بافتی) و ارتباط آن با صفات رشد (وزن تولد و سه ماهگی) در جمعیت بز عدنی، از تعداد ۹۷ راس بز عدنی استان بوشهر خون گیری انجام گرفت. DNA ژنومی از نمونه‌های خون استخراج و قطعه‌ای به اندازه ۲۷۹ جفت باز از ناحیه اگزون ۲ ژن MHC با استفاده از واکنش زنجیره‌ای پلی‌مراز (PCR) تکثیر و محصولات PCR به دست آمده به وسیله آنزیم برشی I Ras هضم شدند. نتایج بدست آمده حاکی از وجود ۴ نوع آلل، A، B، C و D در این جایگاه بود که فراوانی آن‌ها در کل جمعیت به ترتیب ۵۱، ۱۳/۴، ۲۶/۸ و ۸/۸ درصد محاسبه شد. تعداد ۵ ژنوتیپ AA، AB، BB، AC و AD شناسایی شدند که فراوانی ژنوتیپی محاسبه شده آن‌ها در جمعیت به ترتیب برابر ۱۴/۴۳۲، ۱۴/۴۳۲، ۲۸/۸۶۶، ۱۲/۳۷۱، ۲۶/۸۰ و ۱۷/۵۲ درصد بود. نتایج نشان‌دهنده‌ی وجود چند شکلی و میزان هتروزیگوستی بالا در جمعیت مورد مطالعه بود. تعداد آلل موثر، شاخص شانون، هتروزیگوستی موردانه‌ی انتظار و مشاهده شده شد. تعداد آلل مطالعه ایود. میزان هتروزیگوستی بالا در جایگاه به ترتیب ۲/۷۹۴ در این جایگاه مطالعه شد. بعلاوه، آزمون کای مربع نشان داد که جمعیت در جایگاه MHC-DRB1 در تعادل هارדי-وینبرگ قرار ندارد. نتایج نشان داد که تاثیر ژنوتیپ‌های مختلف بر وزن تولد معنی‌دار بود ($p < 0.05$) اما بر وزن سه ماهگی معنی‌دار نبود ($p > 0.05$). بعلاوه، سایر صفات مثل سن مادر، جنسیت، فصل و تیپ تولد روی هیچ کدام از صفات رشد بدن معنی‌دار نشد ($p > 0.05$). بیشترین وزن تولد مربوط به ژنوتیپ‌های هتروزیگوت (AC و AD) (۳/۰۵ و ۳/۰۲ کیلوگرم) و کمترین وزن تولد مربوط به ژنوتیپ خالص AA (۱/۷۵ کیلوگرم) بود. به نظر می‌رسد با انتخاب ژنوتیپ AC و AD بتوان افزایش وزن تولد را در بز عدنی انتظار داشت. همچنین می‌توان از این ژن به عنوان یک ژن کاندیدا برای بهبود ژنتیکی برخی از صفات رشد در برنامه‌های اصلاح نژادی بز مورد توجه قرار گیرد.

واژه‌های کلیدی: چند شکلی، ژن MHC، بز عدنی، PCR-RFLP

مقدمه

کشور ایران به دلیل داشتن تنوع آب و هوایی و نیز وسعت زیاد دارای تنوع نژادی خوبی از بز است (۶). بز عدنی که در اصطلاح محلی به آن عیونی و عیانی هم گفته می‌شود، یکی از نژادهای بز مهم در جنوب ایران است. این نژاد در ناحیه ساحلی خلیج فارس در استان بوشهر پرورش داده می‌شود. از نظر پراکندگی، بز عدنی بومی استان بوشهر و از دسته بزهای شیری می‌باشد. این حیوان دارای رنگ بدن غالباً آهوجی^۱ و به ندرت به رنگ‌های حنایی، ابلق سفید و قهوه‌ای، سفید، سیاه و دارای میانگین وزن بزرگ نر ۳۶ کیلوگرم و بزرگ ماده ۲۵ کیلوگرم می‌باشد (۱۶). از جمله مهمترین صفات اقتصادی در بز عدنی قدرت سازگاری بالا به شرایط نامساعد محیطی، بازده مصرف خوراک، نیاز کم به جایگاه و تجهیزات، زایش هر ۸ ماه یکبار، بدون میزان دوقلوژایی و بازار فروش مناسب در کشورهای حاشیه خلیج فارس است (۲۴).

ژن‌های کمپلکس اصلی سازگاری بافتی (MHC) به واسطه ارتباط با پاسخ‌های ایمنی (۲۷) و مقاومت و یا حساسیت به بیماری‌ها اهمیت ویژه‌ای در دامپزشکی و دامپروری دارند. MHC در واقع مکان ژنی کدکننده آنتی‌ژن‌ها و پروتئین‌های سطحی لنفوسيت‌هایی است که در واکنش‌های دفاعی بدن و شناسایی پروتئین‌های خارجی دخالت دارند. وجود این مکان ژنی با توجه به نقشی که مولکول‌های آن در شناسایی آنتی‌ژن‌های خودی از انواع بیگانه ایفا می‌کنند یک

نیاز اساسی برای بقای موجود زنده است (۱۳). کمپلکس اصلی سازگاری بافتی (MHC) کلاستر بزرگی از ژن‌های به هم پیوسته است که نقش تنظیمی را در سیستم ایمنی باری می‌کند. تاکتون ۳ کلاس عمدۀ MHC^۲ (کلاس I، II و III) در پستانداران مشخص شده است که مولکول‌های MHC کلاس I و II، در اتصال به پیتیدهای ایمونوژن و عرضه آنها به لنفوسيت T دخالت دارند. MHC کلاس II، به صورت هترودایمی آلفا بتا بوده و به طور گستردۀ در سلول‌های عرضه کننده آنتی‌ژن بیان می‌شود (۲۷). ژن‌های کلاس II مولکول‌های پروتئینی را کد می‌کنند که در سطح سلوهای ارائه کننده پادگن (ماکروفاز و سلول‌های B) قرار دارند. ژن‌های کلاس II شامل DRA، DRB، DQA و DQB هستند. ژن‌های DR و DQ بیشترین نقش را برای مقاومت به بیماری دارند. هر دو جایگاه در گوسفتند و بز چند شکلی بالایی از خود نشان داده اند (۲۹). از میان این دو جایگاه، جایگاه DRB بیشترین چند شکلی را داشته است و به همین دلیل توجه ویژه‌ای در مطالعات مخصوصاً در گوسفتند به آن شده است (۵). سه ژن DRB به نام‌های DRB1، DRB2 و DRB3 گزارش شده است. جایگاه DRB1 بیشترین چندشکلی را نشان داده است و این چند شکلی روی اگزون ۲ بیشتر مشاهده است. این اگزون کدکننده دمین خارجی MHC بخصوص رشته بتا است که محل اتصال برای یک

درجه سانتی گراد به مدت ۴ دقیقه و ۳۵ سیکل شامل (واسرشت سازی ۹۵ درجه سانتی گراد به مدت ۳۰ ثانیه، اتصال آغازگرها ۶۲ درجه سانتی گراد به مدت ۳۰ ثانیه و تکثیر ۷۲ درجه به مدت ۳۰ ثانیه) و دمای یک تکثیر نهایی ۷۲ درجه سانتی گراد به مدت ۱۰ دقیقه جهت گسترش زنجیره انجام گرفت. محصولات PCR روی ژل آگارز ۲ درصد با استفاده از دستگاه الکتروفورز افقی مشاهده و به کمک دستگاه UV عکس برداری از آن انجام شد.

قطعات تکثیر شده ناحیه ای اگزون ۲ ژن MHC-DRB3 (SINACLON, Iran) RasI بوسیله آنزیم (SINACLON, Iran) هضم شدند. واکنش هضم آنزیمی در حجم کلی ۱۵ میکرولیتر حاوی ۸/۵ میکرولیتر آب مقطر، ۱ میکرولیتر بافر هضمی، ۰/۵ میکرولیتر آنزیم RasI و ۵ میکرولیتر محصول PCR آماده شد، ابتدا در دمای ۳۷ درجه سانتی گراد به مدت ۳۰ دقیقه در انکوباسیون و سپس با فراردادن نمونه در بن ماری در دمای ۶۵ درجه سانتی گراد و به مدت ۲۰ دقیقه مورد هضم آنزیمی قرار گرفت. بعد از هضم، محصولات پرش داده شده با استفاده از ژل آگارز ۲ درصد الکتروفورز گردیدند. در نهایت ۴ نمونه جهت تعیین توالی و اطمینان بیشتر برای توالی یابی به شرکت Pioneer کره جنوبی ارسال شد. اطلاعات جمع‌آوری شده شامل سن مادر، ژنتیپ، جنسیت، فصل، تاریخ تولد، تیپ تولد و وزن می‌باشد. جهت بررسی ارتباط الگوهای ژنتیپی جایگاه ژن MHC-DRB3 با صفات مرتبط با رشد شامل وزن تولد، سه ماهگی و شش ماهگی از مدل ثابت خطی با روش GLM (مدل ثابت خطی تعیین یافته) و از نرم‌افزار SAS (نسخه ۹/۱) و مقایسه آماری میانگین‌ها با آزمون توکی-کرامر از مدل آماری زیر استفاده شد:

$$y_{ijklm} = \mu + Sx_i + Bt_j + AD_k + S_l + G_m + e_{ijklm}$$

در رابطه بالا، y : مقدار فنتوپی هریک از صفات مورد بررسی (وزن تولد، ۳ ماهگی و ۶ ماهگی)، μ : میانگین کل، Sx_i : اثر جنسیت، Bt_j : اثر ثابت تیپ تولد، AD_k : اثر ثابت سن مادر، S_l : اثر فصل، G_m : اثر ثابت ژنتیپ حیوان و e_{ijklm} : خطای باقیمانده می‌باشد. فراوانی‌های آللی و ژنتیپی و همچنین تنوع درون‌جمعیتی با تعیین معیارهای همچون هتروزیگوستی مشاهده شده (Ho) و هتروزیگوستی مورد انتظار (He) و شاخص شانون مورد بررسی قرار گرفت. تعیین این مقادیر برای هر جایگاه در این جمعیت با استفاده از نرم‌افزار GenAlex 6.3 انجام پذیرفت.

نتایج و بحث

کیفیت DNA استخراج شده توسط الکتروفورز با ژل آگارز یک درصد و با مشاهده شکل باندها مورد بررسی قرار گرفت. وجود باندهای کاملاً شارپ و بدون کمترین کشیدگی حاکی از بهترین کیفیت بود (شکل ۱). الکتروفورز محصولات تکثیر شده ژن MHC-DRB3 روی ژل آگارز ۲ درصد نشان داد که قطعه ۲۷۹ جفت بازی در نظر گرفته شده برای تکثیر، به خوبی و بدون هیچ گونه باند غیراختصاصی و محصولات ناخواسته تکثیر شد (شکل ۲).

آنچه ژن است (۱۱،۱). تا کنون بیش از ۱۶۰ آل برای اگزون ۲ ژن DRB1 در گوسفند شناسایی شده است (۱۰). مطالعات بسیاری ارتباط بین DRB و مقاومت نسبت به بیماریها را نشان داده‌اند، مثلاً در گاو مقاومت در برابر لیکوز گاوی، ورم پستان، کارسینومای چشمی گاو، در گوسفند مقاومت نسبت به بیماری اسکری و تورم عقده های لنفاوی پنیری و مقاومت به نماتودهای روده‌ای و هیداتیک، در بز حساسیت در برابر بیماری تورم مفصل همراه با آسفالیت گزارش شده است (۹،۱۴،۲۲).

گزارشات نشان داده اند که آل‌های DRB بر صفات تولیدی مثل تولید شیر، چربی و پروتئین در گاو (۲۸،۱۹) تولید کرد در بز (۲۵) موثرند.

مطالعات بسیاری ارتباط بین آل‌های DRB1 و مقاومت به برخی بیماری‌ها (۱۵،۱۴) و صفات وزن در گوسفند را نشان داده‌اند (۲). اشرفی و همکاران (۲) با بررسی چندشکلی ژن DRB1 گوسفند ماکویی با استفاده از تکنیک RFLP نشان داده که بین آل‌های مشاهده شده و متوسط افزایش وزن روزانه در سن ۹ و ۱۲ ماهگی ارتباط وجود دارد (۲).

با وجود اینکه چند شکلی در ژن DRB1 در گوسفند و ارتباط آن با صفات تولیدی و بیماری‌ها به فراوانی انجام شده است (۲،۹،۲۰،۲۱ و ۳) اما تعداد مطالعات در مورد این ژن در بز بسیار اندک است (۲۶) به گونه‌ای حتی یک گزارش در مورد بزهای ایران وجود ندارد. با توجه به اینکه مطالعات ملکولی کمی در مورد بز عدنی انجام گرفته و نبود اطلاعات در مورد ژن DRB1 و عدم اطلاع کافی در مورد جگونگی ارتباط آن با صفات وزن در بز عدنی، این ازمايش ژنتیک چند شکلی در اگزون ۲ ژن MHC-DRB1 بز عدنی و ارتباط آن با صفات رشد اجرا شد.

مواد و روش‌ها

در این طرح، از ۹۷ راس بز عدنی از چندین منطقه استان بوشهر به صورت تصادفی در لوله‌های ونوجکت حاوی EDTA خونگیری شد. سپس نمونه‌های خون روی بین به آزمایشگاه منتقل گردید و در دمای ۲۰-۲۰ فریز شدند. DNA DIAtom DNA استخراج گردید. برای تعیین کمیت DNA از ژل آگارز prep استفاده شد. سپس ناحیه ای اگزون ۲ ژن DRB1 درصد استفاده شد. سپس ناحیه ای اگزون ۲ ژن MHC-DRB1 به طول ۲۷۹ جفت باز به وسیله واکنش زنجیره‌ای پلیمراز تکثیر گردید. توالی پرایمرهای (۲) مورد استفاده عبارت بودند از:

پرایمر رفت

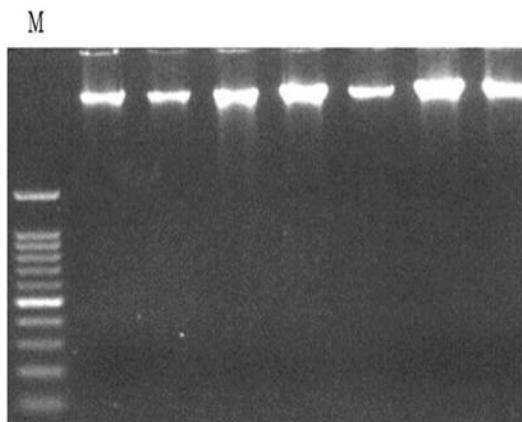
۵'-TCTCTGCAGCACATTCCTGG-3'

پرایمر برگشت

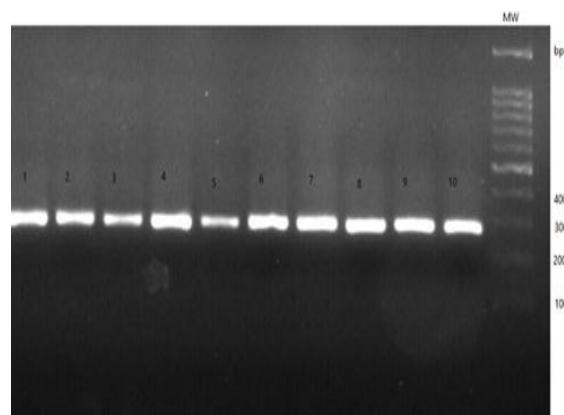
۵'-CTCGCCGCTGCACAGTGAAAC-3'

واکنش PCR در حجم نهایی ۲۵ میکرولیتر، شامل ۱۲/۵ میکرولیتر مستر میکس، ۸/۵ میکرولیتر آب استریل و پرایمر رفت به مقدار ۱ میکرولیتر، پرایمر برگشت ۱ میکرولیتر و ۲ میکرولیتر از نمونه DNA ژنومی انجام گرفت. تکثیر قطعه مورد نظر با استفاده از یک مرحله ابتدایی و اسراشت سازی ۹۵

وجود تنها یک نوار روی ژل آگارز نشان می‌دهد که پرایمرهای بکار رفته دارای یک قطعه هدف روی DNA بودند.

شکل ۱ - استخراج شده از تعدادی نمونه خون بز عدنی
Figure 1. DNA extracted from 7 blood samples of Adani goat

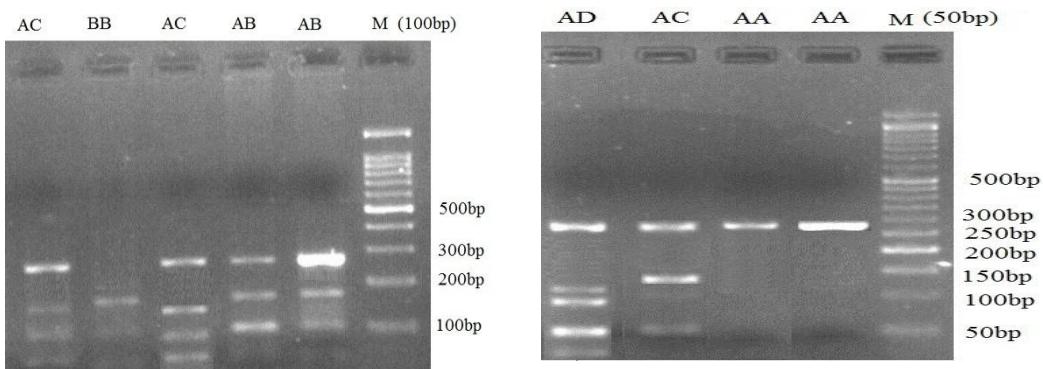

شکل ۲ - محصولات PCR تکثیر شده ۲۷۹ جفت بازی ناحیه اگزون ۲ ژن MHC-DRB3 بارگذاری شده روی ژل آگارز ۲ درصد. M: نشانگر مولکولی ۱۰۰bp

Figure 2. Amplified product of 279 bp of major histocompatibility complex class II DRB1 gene in Adani goat loaded on 2% agarose gel. M: Molecular marker 100 bp

می‌باشد. پس از بررسی و مقایسه الگوهای به دست آمده از مجموع نمونه‌ها در بز عدنی، در نهایت ۴ آل (A, B, C و D) و ۵ الکوئی ژنتیکی (AA, AB, BB, AC و AD) در ژن MHC-DRB3 بز عدنی مشاهده شد.

نمونه‌ای از تصاویر الگوهای حاصل از برش آنزیمی I در شکل ۳ ارائه شده است. در شکل ۴ - توالی نوکلئوتیدی اگزون ۲ ژن MHC-DRB1 یکی از نمونه‌ها، محل اتصال پرایمرها و جایگاه برش RsaI ارائه شده است. از مهم‌ترین خصوصیات یک نشانگر مولکولی تعداد آل‌ها، فراوانی آلی، تعداد آل‌های موثر و هتروزیگوستی آن نشانگر

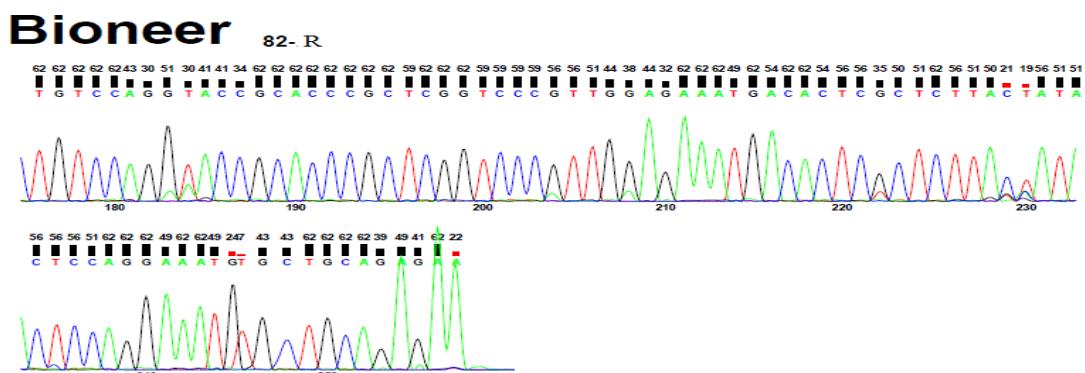
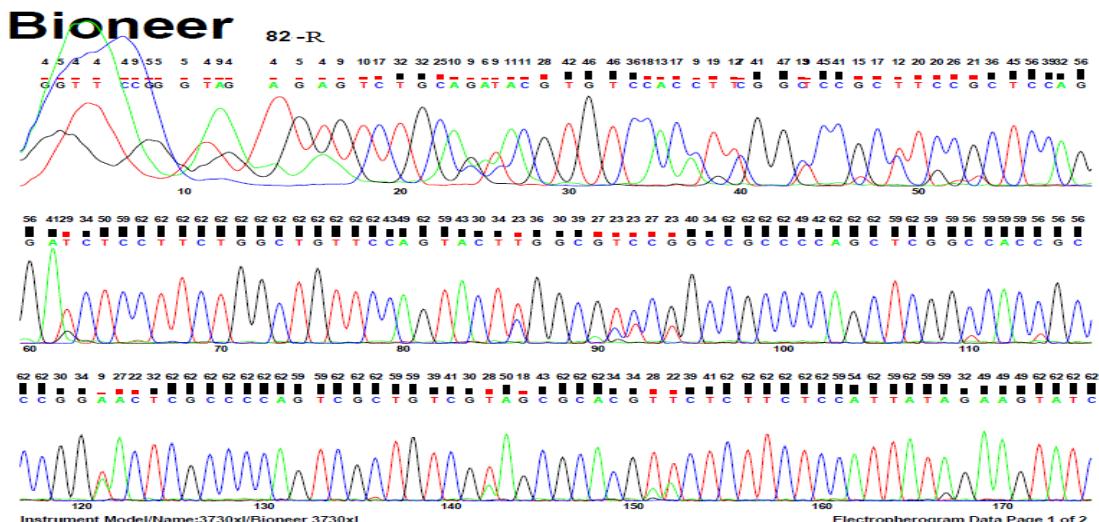

شکل ۳- الگوهای RFLP حاصل از هضم مخصوصات PCR زن MHC- DRB1 (۲۷۹ جفت باز) بز عدنی توسط آنزیم برشی I
Figure 3. PCR-RFLP patterns of exon 2 of the MHC-DRB1 gene (279bp) of Adani goat digested by RasI enzyme

Forward Primer

TCTCTGCAGCACATTCCTGGAGTATCATAAGAGCGAGTGTCAATTCTTAAACGGGACCGAGCGGGTG
TGGTACCTGGACAGATACTTCTATAATGGAGAAGAGTACGTGCGCTTCGACAACGACTGGGGCGAGTG
CCGGGGCGGTGGCCGAGCTGGGGCGCCGGACGCCAAGTACTGGAACAGCCAGAAGGAGATCCTGGAG
CGGAAGCGGGCCAATGTGGACACGTACTGCAGACACAACTACGGGGTCGGTAGAGTTCA GTGTGC
AGCGGGCGA

Reverse Primer

شکل ۴- توالی نوکلئوتیدی اگزون ۲ زن MHC-DRB1 یکی از نمونه‌ها، محل اتصال پرایمروها و جایگاه برش RsaI بر روی شکل مشخص شده است.

Figure 4. Nucleotide sequence of exon 2 of the MHC-DRB1 gene in one of the samples. Primer complementary regions are indicated in bold type while the RsaI sites are underlined

معنی دار بود. دلیل این امر می‌تواند احتمالاً آمیزش غیرتصادفی و انتخاب به نفع هتروزیگوت‌ها باشد. آمار توصیفی صفات موردن مطالعه در این تحقیق در جدول ۲ ارائه شده است. پس از بررسی ارتباط الگوهای ژنتیکی جایگاه ژن MHC- DRB3 با صفات مرتبط با رشد شامل وزن تولد، سه ماهگی و شش ماهگی نتایج زیر حاصل شد.

نتایج به دست آمده در این مطالعه نشان داد که آل A با فراوانی ۵۱٪ و آل D کمترین فراوانی ۰/۰۸۸ و ژنتیک AB با فراوانی ۲۸٪/۸۶٪ دارای بیشترین فراوانی‌های آلی و ژنتیکی بودند (جدول ۱). تست کای اسکور انجام شده بر روی گله عدم برقراری تعادل هاردی-وینبرگ را نشان داد. مقدار کای مرربع ۴۵/۲۲ بدست آمد که در سطح ۵ درصد

جدول ۱- فراوانی آلی و ژنتیکی مشاهده شده برای اگرون ۲ ژن MHC-DRB3 در بز عدنی

Table 1. The allele frequency and genotype observed at the exon 2 of the MHC-DRB3 gene in Adani goat

گوناگونی ژنتیکی	آرژش	آل‌ها	طول باند (جفت باز)	فراءانی (%)	ترکیب ژنتیکی	طول باند (جفت باز)	فراءانی (%)	تعداد	فراءانی (%)
تعداد آل	۴	A	۲۷۹	۰/۵۱	AA	۰/۵	۰/۰۱	۱۴	۱۴/۴۳۲
تعداد آل‌های موثر	۲/۷۹۴	B	۱۷۴-۱۰۵	۰/۰۱	AB	۰/۰۸	۰/۰۰۶	۲۸	۲۸/۸۶
شخص شانون	۱/۱۷۹	C	۱۳۵-۸۳-۵۲	۰/۰۰۴	BB	۰/۰۴	۰/۰۰۴	۱۲	۱۲/۳۷۱
هتروزیگوستی مشاهده شده	۰/۷۳۲	D	۱۰۵-۸۳-۵۲-۳۹	۰/۰۰۸	AC	۰/۰۸	۰/۰۰۸	۲۶	۲۶/۸۰
هتروزیگوستی مورد انتظار	۰/۶۴۲				AD	۰/۰۰۰		۱۷	۱۷/۵۲۵

جدول ۲- آمار توصیفی صفات رشد در بز عدنی

Table 2. Descriptive statistics of growth traits in Adani goat

صفت	تعداد دام	حداقل	حداکثر	میانگین	انحراف معیار
وزن تولد (kg)	۸۰	۱/۵	۴/۳	۲/۹	۰/۶
وزن ۳ ماهگی (kg)	۸۰	۷/۳	۲۰/۵	۱۳/۰۷	۳/۳
وزن ۶ ماهگی (kg)	۸۰	۹/۴۲۵	۲۸/۲۳۵	۱۷/۶۸	۴/۰۱

اثرات ثابت بر وزن ۳ ماهگی:

پس از ارزیابی نرم‌الاس بودن داده‌ها با استفاده از نرم افزار SPSS (نسخه ۰/۱۶) این نتیجه حاصل شد که داده‌های وزن ۳ ماهگی دارای توزیع نرمال بودند. نتایج ارائه شده در جدول ۵ نشان داد که اثرات ثابت مثل ژنتیک، سن مادر، جنسیت، تیپ تولد و فصل بر وزن ۳ ماهگی اثر معنی داری نداشتند. (p>۰/۰۵)

اثرات ثابت بر وزن تولد:

تأثیر جنس، تیپ تولد، سن مادر و فصل که به عنوان اثرات ثابت در مدل استفاده شدند، بر وزن تولد معنی دار نبودند (p>۰/۰۵). اما اثر ژنتیک بر وزن تولد معنی دار بود (جدول ۳). بیشترین وزن تولد مربوط به ژنتیک‌های هتروزیگوت AC و AD (۳/۰۵ و ۳/۰۲ کیلوگرم) و کمترین وزن تولد مربوط به ژنتیک خالص AA (۱/۷۵ کیلوگرم) بود (جدول ۴).

جدول ۳- جدول تجزیه واریانس برای اثرات ثابت موثر بر صفت وزن تولد

Table 3. Analysis of variance for effective fix effects on birth weight trait

تیمارها	درجه آزادی	مجموع مربعات	میانگین مربعات	F value	Pr > F
سن مادر	۲	۰/۷	۰/۳	۱/۳۰	۰/۳
ژنتیک	۴	۳/۹	۰/۹	۳/۰۷	۰/۰۲
جنسیت	۱	۱/۱	۱/۱	۳/۴۷	۰/۰۶
فصل	۱	۰/۱	۰/۱	۰/۳۳	۰/۰۵
تیپ تولد	۱	۰/۵	۰/۵	۱/۶۹	۰/۱

جدول ۴- میانگین حداقل مربعات وزن تولد ژنتیک‌های مختلف ژن MHC-DRB3

Table 4. Mean least squares birth weight of different genotypes for MHC-DRB3 gene

میانگین حداقل مربعات وزن تولد	میانگین ژنتیک
۳/۰۵ ^a ± ۰/۲۳	AD
۳/۰۲ ^a ± ۰/۱۵	AC
۲/۷۴ ^b ± ۰/۱۸	AB
۲/۶۸ ^b ± ۰/۱۹	BB
۱/۷۵ ^c ± ۰/۹۴	AA

جدول ۵- جدول تجزیه واریانس برای اثرات ثابت موثر بر صفت وزن ۳ ماهگی

Table 5. Analysis of variance (ANOVA) for 3 months weight

تیمارها	درجه آزادی	مجموع مربعت	میانگین مربعت	F value	Pr > F
سن مادر	۲	۲۷/۶۸	۱۳/۱۴	۱/۳۰	.۰/۲۷
ژنتیپ	۴	۹/۶۷	۲/۴۱	۰/۲۳	.۰/۹۲
جنسیت	۱	۹/۵۲	۰/۹۰	۰/۳۴	.۰/۲۴
فصل	۱	۵۶/۲۸	۵/۳۰	۵/۳۰	.۰/۲۴
تیپ تولد	۱	۳/۸۲	۰/۳۶	۰/۵۵	.۰/۵۵

پلی مورفیسم ژن DRB بر روی بز ندوشن را مورد بررسی قرار دادند. هتروزیگوستی مشاهده شده و مورد انتظار در این تحقیق به ترتیب $0/55$ و $0/49$ محسوبه شد. مقدار هتروزیگوستی مشاهده شده بیشتر از هتروزیگوستی مورد انتظار بود که با نتایج تحقیق حاضر همخوانی دارد.

از آنجایی که جایگاه‌های RFLP دارای چند شکلی بالائی هستند و شاخص شانون بیانگر میزان تنوع ژنتیکی در هر جمعیت است، بنابراین در این مطالعه اقدام به محاسبه شاخص شانون (I) شد. شاخص شانون محسوبه شده ($0/179$) در این تحقیق نشان دهنده این است که این جایگاه می‌تواند برای بررسی تنوع مورد استفاده قرار گیرد (جدول ۱). هرچه شاخص شانون به صفر نزدیک شود تنوع کمتر و هرچه یک جایگاه زنی شاخص شانون بیشتری نشان دهد تنوع بالاتر و استفاده از نشانگری که شاخص شانون بالاتری دارد جهت تعیین تنوع مناسبتر است. (۲۱). مطابق با نتایج این تحقیق، اشرفی و همکاران (۲) شاخص شانون برای ژن DRB1 گوسفند مانکوبی را $1/73$ گزارش نمودند.

نتایج این تحقیق نشان داد که چند شکلی در اگزون ۲ ژن MHC-DRB1 بر صفت وزن تولد موثر است و ژنتیپ‌های هتروزیگوت بیشترین وزن را داشتند و هموزیگوت‌ها کمترین وزن تولد را دارند (جدول ۴). هموزیگوت AA و BB دارای وزن تولد $1/75$ و $2/68$ هستند در حالی که تلاقی این دو ژنتیپ AB دارای وزن تولد $2/74$ است و هتروزیگوت‌های AC و AD دارای وزن تولد $3/02$ و $3/05$ هستند. بنظر می‌رسد تلاقی‌گری و ایجاد هتروزیگوستی توانسته است سبب افزایش سیستم ایمنی بره‌ها شود که نتیجه این ایمنی در افزایش وزن بیشتر خود را نشان داده است. بنظر می‌رسد اثر این هتروزیگوستی در دوران بارداری مادر و دورانی که جنین در رحم قرار دارد خود را بروز می‌دهد چون بین وزن ۳ ماهگی ژنتیپ‌های مختلف تفاوتی وجود ندارد (جدول ۵).

تحقیقات زیادی نشان داده که بین چندشکلی در DRB و صفات مختلف ارتباط وجود دارد. اشرفی و همکاران (۲) ارتباط چند شکلی اگزون ۲ ژن DRB1 با صفات وزن در نژاد گوسفند مانکوبی را بررسی نمودند. آنها نشان دادند که بین آلل‌های DRB1 و متوسط افزایش وزن روزانه در ۹ و ۱۲ ماهگی ارتباط وجود دارد و بیان نمودند که این ژن می‌تواند به عنوان یک ژن کاندیدا در برنامه‌های اصلاح نژادی گوسفند مورد توجه قرار گیرد. همچنین محمدآبادی و سولیمیووا (۱۸)، با بررسی چند شکلی جایگاه زنی DRB3 روی نژاد گاو پاروسلاول روس و ارتباط آن با بیماری سرطان خون، تعداد آلل را شناسایی کردند و این ژن را در این دام جهت انتخاب و انجام کارهای اصلاح نژادی بسیار مناسب

اثرات ثابت بر وزن ۶ ماهگی:

پس از ارزیابی نرم‌ال魂 بودن داده‌ها با استفاده از نرم افزار SPSS (نسخه ۰/۱۶) این نتیجه حاصل شد که داده‌های وزن ۶ ماهگی دارای توزیع نرمال نیستند لذا تجزیه واریانس برای این صفت انجام نشد.

این تحقیق وجود چند شکلی اگزون ۲ ژن MHC-DRB1 را در گله بز عدنی با استفاده از آنزیم برشی I Ras به خوبی نشان داد. ۴ آلل شناسایی شده در جمعیت بز عدنی ۵ ژنتیپ مختلف ایجاد کرده است. این تحقیق اولین تحقیقی است که چند شکلی اگزون ۲ ژن DRB1 در بز را با استفاده از آنزیم برشی I Ras گزارش می‌کند. تا به حال گزارشی که نشان دهنده استفاده از آنزیم برشی RasI جهت تشخیص چند شکلی در اگزون ۲ ژن DRB1 بز باشد ارائه نشده است. اما چند شکلی برای این ژن در بز قبلاً با استفاده از آنزیم‌های TaqI و BsaI انجام شده است (۲۶) و گزارشات بسیاری در مورد گرسنگی این ژن با آنزیم‌های مختلف از جمله PstI، TaqI، SacII، BsaI و SacI در گوسفند وجود دارد (۲۰، ۹، ۱۴، ۳، ۷).

استفاده از آنزیم‌های TaqI و BsaI جهت گرسنگی اگزون ۲ ژن DRB1 بز در نهایت سبب ظهور دو آلل (A و B) با سه ژنتیپ (AA، AB و BB) گردیده است (۲۶). استفاده از آنزیم RasI جهت گرسنگی اگزون ۲ ژن در گوسفند، همانند نتایج این تحقیق، سبب بروز آلل‌ها و ژنتیپ‌های فراوان شده است. در گوسفند مانکوبی ۱۰ آلل و ۱۸ ژنتیپ (۲) در نژاد روسی و فنلاندی ۱۹ آلل (۱۲)، در نژاد Laxta ۹ آلل (۸) و در نژاد قراق ۱۴ آلل با ۲۸ ژنتیپ (۱۵) شناسایی شده است. همچنین مطابق با نتایج این تحقیق، استفاده از آنزیم RasI جهت گرسنگی اگزون ۲ ژن در گاویمش سبب شناسایی چند شکلی فراوان و ایجاد ۹ آلل شده است (۳۳).

تنوع درون جمعیتی با تعیین معیارهای همچون هتروزیگوستی مشاهده شده (H_0) و هتروزیگوستی مورد انتظار (H_e) و شاخص شانون مورد بررسی قرار گرفت. شاخص‌های محاسبه شده (جدول ۱) حاکی از تنوع ژنتیکی بالای این جمعیت از نظر ژن DRB1 باشد. هتروزیگوستی مشاهده شده (۰/۷۳۲) بیشتر از هتروزیگوستی مورد انتظار (۰/۵۴۲) بود که نشان دهنده تنوع بالا در این جایگاه است (جدول ۱). مطابق با نتایج این تحقیق اشرفی و همکاران (۲) هتروزیگوستی مشاهده شده را برای ژن DRB1 گوسفند مانکوبی $0/56$ گزارش نمودند. یانگجو و همکاران (۳۰)، هتروزیگوستی مشاهده شده در بز بومی چین را $0/63$ برآورد کردند. مهرآبادی و همکاران (۱۷)،

برای کارهای اصلاح‌نژادی مناسب می‌باشد. با توجه به اینکه ژنوتیپ AC و AD دارای بیشترین وزن تولد هستند، می‌توان انتظار داشت با برنامه مناسب تلاقی گری و انجام تلاقی دو نژاد خالص A و (C و D) و ایجاد هتروزیگوستی وزن تولد بالاتری برای گله داشته باشیم. همچنین می‌توان انتظار داشت که این ژن به عنوان یک ژن کاندید برای بهبود ژنتیکی برخی صفات رشد در برنامه‌های اصلاح‌نژادی بز مورد توجه قرار گیرد.

تشکر و قدردانی

از مسؤولین پژوهشی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان که هزینه این تحقیق را تامین نمودند تشکر به عمل می‌آید. همچنین از مسئولین محترم امور دام معاونت بهبود تولیدات دامی سازمان جهاد کشاورزی استان بوشهر مخصوصاً افای دکتر صادق یزدان‌شناس که در نمونه‌برداری همکاری نمودند قدردانی می‌شود.

گزارش کردند. وجاک و همکاران (۲۸)، به بررسی همبستگی بین چندشکلی ژن DRB و سلول‌های سوماتیک شیر، تولید شیر روزانه، چربی شیر و درصد پروتئین شیر پرداختند. آن‌ها در نتایج خود DRB را به عنوان یک نشانگر کاندید برای SCC و گاوهای شیری مستعد و مقاوم در برابر ورم پستان معروفی کردند.

شیخ و همکاران (۲۵) به بررسی چند شکلی در اگزون ۲ ژن DBR در بز چانگتانگی با استفاده از دو آنزیم محدود کننده I و Pst I به روش RFLP و ارتباط آن با تولید کرک پرداختند و ارتباط معنی‌داری را بین چندشکلی در این ژن و اولین و دومین سال تولید کرک گزارش نمودند.

به طور کلی نتایج این تحقیق نشان داد که تکنیک PCR-RFLP برای مطالعه ژن DRB1 مناسب است. این تحقیق اولین تحقیقی است که چند شکلی اگزون ۲ ژن DRB1 بز را با استفاده از آنزیم برشی I Ras I ارائه می‌کند. شاخص‌های محاسبه شده در این مطالعه نشان دهنده تنوع بالا در این نژاد است. هتروزیگوستی بالا نشان دهنده این است که جمعیت بز عدنی استان بوشهر در شرایط خوبی است و

منابع

1. Andersson, L. 1996. Major histocompatibility complex evolution. In: School LB, Lamont SJ, editors. The Major Histocompatibility Complex Region of Domestic Animal Species. Boca Raton, FL, USA: CRC Press, 1-15 pp.
2. Ashrafi, F., K. Mardani, A. Hashemi, R. Darvishzadeh and M. Farhadian. 2014. Association of molecular polymorphism in exon 2 of Ovar-DRB1 gene with weight traits in Iranian Makui sheep breed. Turkish Journal of Veterinary and Animal Sciences, 38: 126-132.
3. Brujeni, G.H.N., M. Emam, H. Mahmoudzadeh, E. Hamedmonfared, R. Talebnia Jahromi and H. Rezaei. 2009. Typing of ovar-DRB1 second exon with PCR-RFLP technique in Iranian Shaul Sheep. *Iran. J. Vet. Res.*, 10(3:28): 250-254 (In Persian).
4. Dietz, A.B., N.D. Cohen, L. Timms and M.E. Kehrli. 1997. Bovine lymphocyte antigen class II alleles as risk factors for high somatic cell counts in milk of lactation. Dairy Cows. Journal of Dairy Science, 80: 406-412.
5. Dukkipati, V.S.R., H.T. Blair, D.J. Garrick and A. Murray. 2006. Ovar-Mhc'- Ovine major histocompatibility complex: Role in genetic resistance to diseases. New Zealand Veterinary Journal, 54(4): 153-160.
6. Eghbalsaeid, S., K. Ghaedi, M. Forouzanfar, M. Hajian, S.M. Hosseini and M.H. Nasr-e-Esfahan. 2009. Science and technology of farm animal Transgenesis. Yakhteh Medical Journal, 11(2): 78-87.
7. Jamshidi, R., G.H.N. Brujeni, A. Derakhshandeh and R. Talebnia. 2011. Exon 2 Ovar-DRB1 gene polymorphism in the Iranian Sangsari sheep. *Int. J. Vet. Res.*, 5(1): 59-62.
8. Jugo, B.M. and A. Vicario. 2000. Single-strand conformational polymorphism and sequence polymorphism of MHC-DRB in Latxa and Karrantzar sheep: implications for Caprinae phylogeny. Immunogenetics. 51: 887-897.
9. Hajializadeh, R., A. Seyed, D. Rafat, R. Notter, G. Moghaddam and A. Nematollahi. 2015. Fecal egg counts for gastrointestinal nematodes are associated with a polymorphism in the MHC-DRB1 gene in the Iranian Ghezel sheep breed. Frontiers in Genetics, 6(105): 1-11.
10. Konnai, S., Y. Nagaoka, S. Takeshima, M. Onuma and Y. Aida. 2003. Sequences and diversity of 17 new Ovar-DRB1 alleles from three breeds of sheep. Eur J Immunogenet, 30: 275-282.
11. Konnai, S., Y. Nagaoka, S. Takeshima, M. Onuma and Y. Aida. 2003b. Technical Note: DNA typing for Ovine MHC DRB1 using polymerase chain reaction-restriction fragments length polymorphism (PCR-RFLP). Journal of Dairy Sciense, 86: 3362-3365.
12. Kostia, S., J. Kantanen, M. Kolkkals and S.L. Varvio. 1998. Applicability of SSCP analysis for MHC genotyping: fingerprinting of Ovar-DRB1 exon 2 alleles from Finnish and Russian breeds. Animal Genetic, 29: 453-455.

13. Lewin, H.A., G.C. Russell and E.J. Glass. 1999. Comparative organization and function of the major histocompatibility complex of domesticated cattle. Immunological Reviews, 167: 145-58.
14. Li, R.Y., W.Q. Hui, B. Jia, G. Shi, Q. Zhao, H. Shen, Q. Peng, L.M. Lv, Q.W. Zhou and H.T. Li. 2011. The relationship between MHC-DRB1 gene second exon polymorphism and hydatidosis resistance of Chinese merino (Sinkiang Junken type), Kazakh and Duolang sheep. Parasite. 18: 163-169.
15. Li, R.Y., B. Jia, W.J. Zhang, Z.S. Zhao, G.Q. Shi, H. Shen, Q. Peng, L.M. Lv, Q.W. Zhou and Y.C. Du. 2010. Analysis of the relationship between MHC-DRB1 gene polymorphism and hydatidosis in Kazakh sheep. Asian Australasian Journal of Animal Sciences, 23: 1145-1151.
16. Maramazi, S. 2014. Study of expression and polymorphism of important candidate genes and their relationship with milk production in Iranian Adani goat. Master's Thesis. Tarbiat Modares University (In Persian).
17. Mehrabadi, E., M.R. Mohammadabadi, A. Esmaeilizadeh Kashkeieh, and R.A. Ali Neghizadeh. 2011. Polymorphism of exon 2 of GoLA-DRB3 gene in Nadoshan goat using PCR-RFLP method. Journal of Animal Science Research, 3: 274-279 (In Persian).
18. Mohammadabadi, M.R. and G.E. Sulimova. 2004. Diversity of BoLA-DRB3 alleles in Russian Yaroslavl cattle (*Bos taurus*) by PCR-RFLP. The first congress on Animal science and Aquatic Science. Iran, Tehran (In Persian).
19. Mohammadi, A., M.R. Nassiry, J. Mosafer, M.R. Mohammadabadi and G.E. Sulimova. 2009. Distribution of BoLA-DRB3 Allelic Frequencies and Identification of a New Allele in the Iranian Cattle Breed Sistani (*Bos indicus*). Russian Journal of Genetics, 45(2): 198-202.
20. Nikbakht, G., R. Hosseini, M. Stear and M.A. Talebi. 2012. Allelic polymorphism in the second exon of *Ovar-DRB1* in fat-tailed sheep. Veterinary Journal. 192: 547-549 (In Persian).
21. Orians, G.H. 1990. The Preservation and valuation of biological resources. University of Washington Press.
22. Ruff, G., U. Sattler, D. Martinez, J. Maillard, C. Chartier, N. Saitbekova, M. Glowatzki and C. Gaillard. 2003. Association studies using random and candidate microsatellite loci in two infectious goat diseases. Genetics Selection, 35:113-119.
23. Rahimnahal, S., J. Fayazi, Kh. Mirzadeh, M.T. Beigi Nasiri and H.A. Roshanfekr. 2013. Investigation of polymorphism BoLA-DRB3 exon 2 gene in populations of buffaloes in Khuzestan using PCR-RFLP method. Genetic Engineering and Biotechnology, 1(2): 128-121 (In Persian).
24. Sadeghi, S.A.T., M. Rokouei, M. Vafay Valleh, M.A. Abbasi and H. Faraji Arogh. 2018. Determination of breeding goals and economic values of Adani goat in pasture system. J. of Ruminant Research, 5(4): 21-34.
25. Sheikh, F.D., T.K. Bhattacharya, P. Kumar and A. Sharma. 2006. DRB3.2 gene polymorphism and its association with pashmina production in Changthangi goat. Journal compilation, 271-276.
26. Shrivastava, K., P. Kumar, N.R. Sahoo, A. Kumar, M.F. Khan, A. Kumar, A. Prasad, B. Patel, A. Nasir, B. Bhushan and D. Sharma. 2015. Genotyping of major histocompatibility complex Class II DRB gene in Rohilkhandi goats by polymerase chain reaction-restriction fragment length polymorphism and DNA sequencing. Veterinary World, 8(10): 1183-1188.
27. Soumya, G., R. Massimo Andreatta, G. Ying, T. Kaever, M. Nielsen, C. McMurtrey, W. Hildebrand, B. Peters and D.M. Zajonc. 2017. Unconventional Peptide Presentation by Major Histocompatibility (MHC) Class I allele. J. Biol. Chem. 10.1074/jbc.M117.776542
28. Wojdak, K., I. Kmiec, I. Kowalewska-Luczak and M. Warliniski. 2007. DRB3 Gene Polymorphism and Somatic Cell Count in Milk of Jersey Cows. Journal of Animal and Veterinary Advances, 6(8): 1006-1011.
29. Yakubu, A., A. Salako, M. De Donato, M. Takeet, S. Peters, M. Adefenwa, M. Okpeku and M. Wheto, et al. 2013. Genetic diversity in exon 2 of the major histocompatibility complex class II DQB1 locus in Nigerian goats. Biochemistry Genetic, 51(11-12): 954-966.
30. Yongju, Z., X. Huizhong, S. Lixiang and Z. Jiahua. 2011. Polymorphisms in Exon 2 of MHC Class II DRB3 Gene of 10 Domestic Goats in Southwest China. Journal of Animal Science, 6: 752-756.

Investigation of Polymorphism in Exon II of MHC-DRB1 Gene Using PCR-RFLP Technique and Its Association with Growth Traits in Adani Goat

Sakine Hezarsi Bori¹, Mohammad Taghi Beigi Nassiri², Hedayatollah Roshanfekr² and Mahmood Nazari³

1- M.Sc. Graduate of Animal genetic and Breeding, Faculty of Animal Science and Food Technology, Agricultural science and Natural Resources University of Khuzestan, Ahvaz, Iran,
(Corresponding Author: Email: sakinehhezarsi@gmail.com)

2 and 3- Professor and Assistant Professor, Department of Animal Science, Faculty of Animal science and Food Technology, Agricultural Science and Natural Resources University of Khuzestan, Ahvaz, Iran

Received: February 27, 2019 Accepted: June 13, 2020

Abstract

In the present study, blood samples were collected from 97 Adani goat from Bushehr province in order to identify the polymorphism in the exon II region of MHC-DRB1 gene (Major Histocompatibility Complex) and also, its association with growth traits (birth weight and 3 months weight). Genomic DNA was extracted from blood samples. A 279-bp fragment was amplified using polymerase chain reaction (PCR). Eventually, the PCR products were digested by RasI enzyme. The results showed that there were 4 types of alleles A, B, C and D in this locus with the frequencies of %51, %26.8, %13.4 and %8.8, respectively. Five genotypes including AA, AB, BB, AC and AD were identified with the frequency of %14.432, %28.866, %12.371, %26.80 and %17.525, respectively. The results indicated polymorphism and high heterozygosity in the population under study. Also, the number of effective alleles, Shannon index, expected and observed heterozygosity for this site was calculated at 2.794, 1.179, 0.642 and 0.732, respectively. Moreover, the chi-square (χ^2) test showed that population was not in Hardy-Weinberg equilibrium. The ANOVA results showed that the effect of different genotypes on birth weight was significant ($p<0.05$), but it was not significant on 3 MW ($p<0.05$). Furthermore, other traits such as dam age, sex, season and birth type effects were not significant on the growth traits ($p<0.05$). The highest birth weight was found for heterozygous AC and AD genotypes (3.05 and 3.02 Kg, respectively), and the lowest birth weight was related to pure AA genotype (1.75 Kg). It seems that selecting AC and AD genotypes can be expected to increase birth weight in Adani goat. Also, we expect that this gene can act as a candidate gene for genetic improvement of some growth traits in goat breeding programs.

Keywords: Polymorphism, MHC Gene, RFLP, Adani Goat